

RESOLUCIONS JUDICIALS – AJUNTAMENT DE MATARÓ

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA DE 10 DE JUNY DE 2015 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 13 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL DECLARA LA INADMISSIBILITAT DEL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 50/2015-F, INTERPOSAT PER L' INSTITUT CATALÀ DEL SÒL I L' AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA , CONTRA LA LIQUIDACIÓ NÚM. 3871822 DE L'IMPOST SOBRE L'INCREMENT DEL VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 10 de juny de 2015 el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 13 de Barcelona va dictar sentència en virtut de la qual declara la inadmissibilitat del recurs contenciós administratiu núm. 50/2015-F, interposat per l'INSTITUT CATALÀ DEL SÒL i l'AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA, contra el decret municipal núm. 8502/2014, d'1 de desembre, en virtut del qual es va desestimar el recurs de reposició presentat contra la liquidació núm. 38771822 , de quota 2.280,86 euros, corresponent a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 25 de juny de 2012, de la finca ubicada al carrer Sant Valentí, 19 ESC 1 06 03.

L'objecte del present recurs és una liquidació de l'IIVTNU que aquest Ajuntament va emetre a nom de l' AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA, arran del contracte de data 25 de juny de 2012 de compravenda de la finca citada en favor d'una persona física.

La part actora defensava que el dret a liquidar aquest impost estava prescrit, en la mesura que la transmissió de la finca es va fer en data 8 d'octubre de 1982 (i per tant la producció del fet imposable), a l'empara d'un contracte privat entre ambdues parts.

En contra, aquest Ajuntament va al·legar que el fet imposable de l'impost es va meritjar en el moment de formalitzar la compravenda en escriptura pública (25 de juny de 2012), moment en què el contracte va esdevenir eficaç, d'acord amb el que disposa l'article 1280.1 del Codi Civil.

La sentència és favorable als interessos municipals i declara la inadmissibilitat del recurs per raons formals, en concret perquè va ser presentat una vegada transcorregut el termini

de dos mesos de què disposava la part demandant. El Jutjat no entra en el fons de l'assumpte.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 10 de juny de 2015 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 13 de Barcelona, en virtut de la qual declara la inadmissibilitat del recurs contenciós administratiu núm. 50/2015-F, interposat per l' INSTITUT CATALÀ DEL SÒL i l' AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA , contra el decret municipal núm. 8502/2014, d' 1 de desembre, en virtut del qual es va desestimar el recurs de reposició presentat contra la liquidació núm. 38771822 , de quota 2.280,86 euros, corresponent a l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU), per la transmissió de data 25 de juny de 2012, de la finca ubicada al carrer Sant Valentí, 19 ESC 1 06 03.

Segon.- Comunicar la present resolució al Jutjat.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DE 7 DE MAIG DE 2015 DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, EN VIRTUT DE LA QUAL S'ESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 302/2010, INTERPOSAT PER TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA CONTRA L'ORDENANÇA FISCAL REGULADORA DE LA TAXA PELS APROFITAMENTS ESPECIALS DEL DOMINI PÚBLIC LOCAL (TELEFONIA MÒBIL) DE L'EXERCICI 2010.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 7 de maig de 2015 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència estimatòria del recurs contenciós administratiu ordinari número 302/2010, interposat per TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA contra la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa pels aprofitaments especials del domini públic

local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía mòbil) de l'exercici 2010.

La sentència és desfavorable als interessos municipals, ja que manifesta que les ordenances reguladores de la taxa impugnada anàlogues a la del present recurs han estat parcialment anul·lades pel Tribunal Suprem en els preceptes que atribueixen la condició de subjecte passiu de la taxa regulada a les empreses o entitats que no siguin titulars de les xarxes a través de les quals s'efectuen els subministraments, encara que siguin titulars de drets d'ús, d'accés o d'interconnexió a aquestes.

A més a més, mitjançant la interlocutòria de data 30 de gener de 2014 del Tribunal de Justícia de la Unió Europea s'ha pronunciat sobre la qüestió prejudicial plantejada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona, reiterant el pronunciament contingut en la seva sentència de data 12 de juliol de 2012, la qual establia que la imposició d'aquesta taxa a les empreses que no són propietàries de les xarxes és contrària al Dret Comunitari.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar compliment a la sentència de data 7 de maig de 2015 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya estimatòria del recurs contenciós administratiu ordinari número 302/2010, interposat per TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA contra la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa pels aprofitaments especials del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía mòbil) de l'exercici 2010 i, en conseqüència:

- Procedir, en compliment de l'article 107.2 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, a la publicació de la part dispositiva de la sentència esmentada en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, la qual disposa el següent:

“ESTIMEM el present recurs contenciós administratiu interposat contra l'ordenança fiscal de l'Ajuntament demandat en la mesura que es refereix a la taxa per l'aprofitament especial del domini públic local per empreses de telefonía

mòbil i ANUL·LEM , per no ser conformes a dret, els preceptes de dita ordenança que 1.r) atribueixen la condició de subjecte passiu de tal taxa a les empreses o entitats que no siguin titulars de les xarxes a través de les quals s'efectuen els subministraments, encara que siguin titulars de drets d'ús, accés o interconnexió a les mateixes; i 2.n) Regulen l'import de la mateixa taxa. Sense expressa declaració pel que fa a les costes processals.”

Segon.- Notificar el present acord al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i a TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DE 7 DE MAIG DE 2015 DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, EN VIRTUT DE LA QUAL S'ESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 404/2011, INTERPOSAT PER TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA CONTRA L'ORDENANÇA FISCAL REGULADORA DE LA TAXA PELS APROFITAMENTS ESPECIALS DEL DOMINI PÚBLIC LOCAL (TELEFONIA MÒBIL) DE L'EXERCICI 2011.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 7 de maig de 2015 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència estimatòria del recurs contenciós administratiu ordinari número 404/2011, interposat per TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA contra la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa pels aprofitaments especials del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía mòbil) de l'exercici 2011.

La sentència és desfavorable als interessos municipals, ja que manifesta que les ordenances reguladores de la taxa impugnada anàlogues a la del present recurs han estat parcialment anul·lades pel Tribunal Suprem en els preceptes que atribueixen la condició de subjecte passiu de la taxa regulada a les empreses o entitats que no siguin titulars de les xarxes a través de les quals s'efectuen els subministraments, encara que siguin titulars de drets d'ús, d'accés o d'interconnexió a aquestes.

A més a més, mitjançant la interlocutòria de data 30 de gener de 2014 del Tribunal de

Justícia de la Unió Europea s'ha pronunciat sobre la qüestió prejudicial plantejada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona, reiterant el pronunciament contingut en la seva sentència de data 12 de juliol de 2012, la qual establia que la imposició d'aquesta taxa a les empreses que no són propietàries de les xarxes és contrària al Dret Comunitari.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar compliment a la sentència de data 7 de maig de 2015 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència estimatòria del recurs contenciós administratiu ordinari número 404/2011, interposat per TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA contra la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa pels aprofitaments especials del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía mòbil) de l'exercici 2011 i, en conseqüència:

- Procedir, en compliment de l'article 107.2 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, a la publicació de la part dispositiva de la sentència esmentada en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, la qual disposa el següent:

“ ESTIMEM el present recurs interposat per Telefónica Móviles España, SA contra l'ordenança fiscal núm. 3.15 de l'Ajuntament de Mataró, reguladora de la “Taxa per l'aprofitament especial del domini públic local, a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general”, publicada al B.O.P. de Barcelona de 31 de desembre de 2010, declarant, en relació amb la prestació de serveis de telefonía mòbil, la nul·litat del darrer incís (“amb independència de qui sigui el titular de la xarxa”) de l'apartat 2 de l'article 2; de l'apartat 2 de l'article 3, en la mesura que en relació amb la prestació de serveis de telefonía mòbil atribueix la condició de subjecte passiu de la taxa regulada a les empreses o entitats que no siguin titulars de drets d'ús, accés o interconnexió a les mateixes; i dels articles 9, 10 i 11; sense expressa declaració pel que fa a les costes processals.”

Segon.- Notificar el present acord al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i a TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DE 7 DE MAIG DE 2015 DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, EN VIRTUT DE LA QUAL S'ESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 395/2011, INTERPOSAT PER VODAFONE ESPAÑA, SA CONTRA L'ORDENANÇA FISCAL REGULADORA DE LA TAXA PELS APROFITAMENTS ESPECIALS DEL DOMINI PÚBLIC LOCAL (TELEFONIA MÒBIL) DE L'EXERCICI 2011.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 7 de maig de 2015 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència estimatòria del recurs contenciós administratiu ordinari número 395/2011, interposat per VODAFONE ESPAÑA, SA contra la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa pels aprofitaments especials del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía mòbil) de l'exercici 2011.

La sentència és desfavorable als interessos municipals, ja que manifesta que les ordenances reguladores de la taxa impugnada anàlogues a la del present recurs han estat parcialment anul·lades pel Tribunal Suprem en els preceptes que atribueixen la condició de subjecte passiu de la taxa regulada a les empreses o entitats que no siguin titulars de les xarxes a través de les quals s'efectuen els subministraments, encara que siguin titulars de drets d'ús, d'accés o d'interconnexió a aquestes.

A més a més, mitjançant la interlocutòria de data 30 de gener de 2014 del Tribunal de Justícia de la Unió Europea s'ha pronunciat sobre la qüestió prejudicial plantejada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona, reiterant el pronunciament contingut en la seva sentència de data 12 de juliol de 2012, la qual establia que la imposició d'aquesta taxa a les empreses que no són propietàries de les xarxes és contrària al Dret Comunitari.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local

per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar compliment a la sentència de data 7 de maig de 2015 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya estimatòria del recurs contenciós administratiu ordinari número 395/2011, interposat per VODAFONE ESPAÑA, SA contra la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa pels aprofitaments especials del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía mòbil) de l'exercici 2011 i, en conseqüència:

- Procedir, en compliment de l'article 107.2 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, a la publicació de la part dispositiva de la sentència esmentada en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, la qual disposa el següent:

“ ESTIMEM el present recurs interposat per Telefónica Móviles España, SA contra l'ordenança fiscal núm. 3.15 de l'Ajuntament de Mataró, reguladora de la “Taxa per l'aprofitament especial del domini públic local, a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general”, publicada al B.O.P. de Barcelona de 31 de desembre de 2010, declarant, en relació amb la prestació de serveis de telefonía mòbil, la nul·litat del darrer incís (“amb independència de qui sigui el titular de la xarxa”) de l'apartat 2 de l'article 2; de l'apartat 2 de l'article 3, en la mesura que en relació amb la prestació de serveis de telefonía mòbil atribueix la condició de subjecte passiu de la taxa regulada a les empreses o entitats que no siguin titulars de drets d'ús, accés o interconnexió a les mateixes; i dels articles 9, 10 i 11; sense expressa declaració pel que fa a les costes processals.”

Segon.- NOTIFICAR el present acord al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i a TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DE 12 DE FEBRER DE 2015 DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, EN VIRTUT DE LA QUAL S'ESTIMA LA QÜESTIÓ D'IL-LEGALITAT ELEVADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 8 (RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 602/2014), CONTRA L'ORDENANÇA FISCAL REGULADORA DE LA TAXA PER L'OCUPACIÓ DEL SÒL, SUBSÒL I VOL DE LA VIA PÚBLICA (TELEFONIA MÒBIL) DE L'EXERCICI 2004.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 12 de febrer de 2015 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència estimatòria de la qüestió d'il·legalitat número 602/2014, elevada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 8 de Barcelona, contra diversos preceptes de l'ordenança fiscal de l'Ajuntament de Mataró reguladora de la taxa per l'ocupació del sòl, subsòl i vol de la via pública (telefonía mòbil) de l'exercici 2004.

Aquesta qüestió d'il·legalitat fou plantejada en seu del recurs contenciós administratiu núm. 443/2007, interposat per FRANCE TELECOM ESPAÑA, SA contra la liquidació núm. 1689910, de quota 102.001,57 euros de la taxa per l'ocupació del sòl, subsòl i vol de la via pública (telefonía mòbil) de l'exercici 2004.

La sentència és desfavorable als interessos municipals, ja que manifesta que les ordenances reguladores de la taxa impugnada anàlogues a la del present recurs han estat parcialment anul·lades pel Tribunal Suprem en els preceptes que atribueixen la condició de subjecte passiu de la taxa regulada a les empreses o entitats que no siguin titulars de les xarxes a través de les quals s'efectuen els subministraments, encara que siguin titulars de drets d'ús, d'accés o d'interconnexió a aquestes.

A més a més, mitjançant la interlocutòria de data 30 de gener de 2014 del Tribunal de Justícia de la Unió Europea s'ha pronunciat sobre la qüestió prejudicial plantejada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona, reiterant el pronunciament contingut en la seva sentència de data 12 de juliol de 2012, la qual establia que la imposició d'aquesta taxa a les empreses que no són propietàries de les xarxes és contrària al Dret Comunitari.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar compliment a la sentència de data 12 de febrer de 2015 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya estimatòria de la qüestió d'il·legalitat número 602/2014, elevada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 8 de Barcelona, contra diversos preceptes de l'ordenança fiscal de l'Ajuntament de Mataró reguladora de la

taxa per l'ocupació del sòl, subsòl i vol de la via pública (telefonía mòbil) de l'exercici 2004 i, en conseqüència:

- Procedir, en compliment de l'article 107.2 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, a la publicació de la part dispositiva de la sentència esmentada en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, la qual disposa el següent:

“ ESTIMEM la qüestió d'il·legalitat plantejada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 8 de Barcelona i la seva província, respecte de l'Ordenança Fiscal de l'Ajuntament de Mataró, reguladora de la “Taxa per ocupació de sòl, subsòl i vol de la via pública” per a l'exercici 2004, publicada en el BOP de Barcelona el 31 de desembre de 2003, el Capítol VI de la qual està dedicat a les empreses de telefonía mòbil, i DECLAREM LA NUL·LITAT d'aquesta quant als preceptes que atribueixen la condició de subjecte passiu per a les empreses o entitats que no siguin titulars de les xarxes a través de les quals s'efectuin els subministraments i que regulen l'import de la taxa, amb els fonaments que es deriven d'aquesta resolució.”

Segon.- Notificar el present acord al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i a FRANCE TELECOM ESPAÑA, SA.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DE 4 DE JUNY DE 2015 DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, EN VIRTUT DE LA QUAL S'ESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 438/2010-E, INTERPOSAT PER VODAFONE ESPAÑA, SA CONTRA L'ORDENANÇA FISCAL REGULADORA DE LA TAXA PELS APROFITAMENTS ESPECIALS DEL DOMINI PÚBLIC LOCAL (TELEFONIA MÒBIL) DE L'EXERCICI 2010.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 4 de juny de 2015 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència estimatòria del recurs contenciós administratiu ordinari número 438/2010-E, interposat per VODAFONE ESPAÑA, SA contra la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa pels aprofitaments especials del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía

mòbil) de l'exercici 2010.

La sentència és desfavorable als interessos municipals, ja que manifesta que les ordenances reguladores de la taxa impugnada anàlogues a la del present recurs han estat parcialment anul·lades pel Tribunal Suprem en els preceptes que atribueixen la condició de subjecte passiu de la taxa regulada a les empreses o entitats que no siguin titulars de les xarxes a través de les quals s'efectuen els subministraments, encara que siguin titulars de drets d'ús, d'accés o d'interconnexió a aquestes.

A més a més, mitjançant la interlocutòria de data 30 de gener de 2014 del Tribunal de Justícia de la Unió Europea s'ha pronunciat sobre la qüestió prejudicial plantejada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona, reiterant el pronunciament contingut en la seva sentència de data 12 de juliol de 2012, la qual establia que la imposició d'aquesta taxa a les empreses que no són propietàries de les xarxes és contrària al Dret Comunitari.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 15 de juny de 2015, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar compliment a la sentència de data 4 de juny de 2015 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya estimatòria del recurs contenciós administratiu ordinari número 438/2010-E, interposat per VODAFONE ESPAÑA, SA contra la modificació de l'ordenança fiscal reguladora de la taxa pels aprofitaments especials del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments d'interès general (telefonía mòbil) de l'exercici 2010 i, en conseqüència:

- Procedir, en compliment de l'article 107.2 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, a la publicació de la part dispositiva de la sentència esmentada en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, la qual disposa el següent:

“ESTIMEM el present recurs contenciós administratiu interposat contra l'ordenança fiscal de l'Ajuntament demandat en la mesura que es refereix a la taxa per l'aprofitament especial del domini públic local per empreses de telefonía mòbil i ANUL·LEM , per no ser conformes a dret, els preceptes de dita ordenança

que 1.r) atribueixen la condició de subjecte passiu de tal taxa a les empreses o entitats que no siguin titulars de les xarxes a través de les quals s'efectuen els subministraments, encara que siguin titulars de drets d'ús, accés o interconnexió a les mateixes; i 2.n) Regulen l'import de la mateixa taxa. Sense expressa declaració pel que fa a les costes processals.”

Segon.- NOTIFICAR el present acord al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i a VODAFONE ESPAÑA, SA.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

DONAR COMPLIMENT DE LA SENTENCIA NÚMERO 140/15, DE 27 DE MAIG DE 2015, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ORDINARI 163/2014 QUE ESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU INTERPOSAT PER ENDESA DISTRIBUCIÓN ELÉCTRICA SL, CONTRA EL DECRET NÚMERO 674/2014 DE 3 DE FEBRER DE LA REGIDORA DELEGADA D'ADMINISTRACIÓ I ATENCIÓ CIUTADANA, PER DESPERFECTES A LA XARXA ELÈCTRICA SITUADA A L'AVINGUDA GATASSA AMB CARRER JOSEP MONTSERRAT CUADRADA.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 17 de juny de 2015, el Jutjat Contenciós Administratiu número 13 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 140/15, de 27 de maig de 2015, dictada en el Procediment Ordinari 163/2014 que decideix el contenciós interposat per ENDESA DISTRIBUCIÓN ELÉCTRICA SL, contra el decret número 674/2014 de 3 de febrer de la regidora delegada d'Administració i Atenció Ciutadana.

El decret número 674/2014 de 3 de febrer, de la regidora delegada d'Administració i Atenció Ciutadana, va desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial dels desperfectes ocasionats el dia 25 de març de 2010 a la xarxa elèctrica situada a l'avinguda Gatassa amb carrer Josep Montserrat Cuadrada quan el vehicle excavadora municipal E-50482-VE estava treballant. La quantia de la indemnització reclamada pels desperfectes era de 9.620,92 euros.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu número 13 de Barcelona, estima la reclamació presentada i condemna a l'ajuntament de Mataró a abonar a la reclamant la quantitat de 9.114,16 euros més l'interès legal des de la reclamació administrativa amb expressa condemna en costes.

La companyia asseguradora municipal consignarà les quanties que han estat objecte de condemna en el compte corrent judicial.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 4020/2015 de 15 de juny, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de Serveis Centrals, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS,

Primer.- Donar compliment de la Sentència número 140/15, de 27 de maig de 2015, dictada en el Procediment Ordinari 163/2014 que estima el recurs contenciós administratiu interposat per ENDESA DISTRIBUCIÓN ELÉCTRICA SL, contra el decret número 674/2014 de 3 de febrer de la regidora delegada d'Administració i Atenció Ciutadana, per desperfectes a la xarxa elèctrica situada a l'Avinguda Gatassa amb carrer Josep Montserrat Cuadrada (expedient W66/11)

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 13 de Barcelona.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

DONAR COMPLIMENT DE LA SENTENCIA NÚMERO 335/2013, DE 23 D'ABRIL DE 2013, DICTADA EN EL PROCEDIMENT ORDINARI 172/15 DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚMERO 7 DE BARCELONA, QUE ESTIMA EL CONTENCIÓS INTERPOSAT, CONTRA EL DECRET NÚMERO 7360/2011 DE 7 DE NOVEMBRE, DE LA REGIDORA DELEGADA D'ADMINISTRACIÓ I ATENCIÓ CIUTADANA, PER CAIGUDA AL CARRER BARCELONA.

El senyor Juan Carlos Jerez Antequera, regidor delegat de Serveis Centrals, presenta la proposta següent:

“En data 22 de maig de 2015, el Jutjat Contenciós Administratiu número 7 de Barcelona, ha notificat la Sentència número 172/15, de 20 d'abril de 2015, dictada en el Procediment Ordinari 13/2012 que decideix el contenciós interposat per la senyora C. G. G., contra el decret número 7360/2011 de 7 de novembre de la regidora delegada d'Administració i Atenció Ciutadana.

El decret número 7360/2011 de 7 de novembre, de la regidora delegada d'Administració i Atenció Ciutadana, va desestimar la reclamació administrativa de responsabilitat patrimonial per caiguda el dia 21 de desembre de 2009 al carrer Barcelona. La indemnització reclamada pel dany soferts era de 36.302,78 euros.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu número 7 de Barcelona, estima la reclamació presentada i condemna a l'ajuntament de Mataró a abonar a la reclamant la quantitat de 19.127,14 euros més els interessos des de la data de la reclamació – sense costes –.

La companyia asseguradora municipal consignarà les quanties que han estat objecte de condemna en el compte corrent judicial.

En ús de les facultats que m'atorga el decret d'Alcaldia núm. 4020/2015 de 15 de juny, de delegació de competències, qui subscriu, regidor delegat de Serveis Centrals, previ Dictamen de la Comissió Informativa Municipal, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS,

Primer.- Donar compliment de la Sentència número 335/2013, de 23 d'abril de 2013, dictada en el Procediment Ordinari 172/15 del Jutjat Contenciós Administratiu número 7 de Barcelona, que estima el contenciós interposat per la senyora C. G. G., contra el decret número 7360/2011 de 7 de novembre, de la regidora delegada d'Administració i Atenció Ciutadana, per caiguda al carrer Barcelona (expedient W56/2009)

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 7 de Barcelona.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).

DONAR-SE PER ASSABENTADA DEL CONTINGUT DE LA SENTÈNCIA NÚM. 87/2015, DE 23 D'ABRIL, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 5 DE BARCELONA, EN RELACIÓ AL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 460/2012-V CONTRA LA SANCIÓ DE DATA 24 DE FEBRER DE 2012.

El senyor David Bote, Alcalde president, presenta la proposta següent:

“En data 31 de juliol de 2012, la Regidora delegada de Via Pública, Obres, Serveis i Manteniment, resol desestimar el recurs de reposició contra la sanció imposada en matèria de trànsit, circulació de vehicles a motor, i seguretat viària, i ratificar l'import de la multa de 200 euros (Expedient P110463460.)

L'esmentada resolució fou impugnada davant els Jutjats Contenciosos Administratius de Barcelona, i es tramità pel procediment abreujat amb número 460-2012-V pel Jutjat Contenciós Administratiu 5 de Barcelona.

En data 23 d'abril de 2015, practicades les actuacions processals procedents i celebrada vista oral el 10 de març de 2015, es dictà sentència núm. 87/2015 que resol: “Desestimar el recurs contenciós administratiu de la senyora G. V. P. davant de la resolució de data 31 de juliol de 2012 dictada per la regidora de Via Pública, Obres, Serveis i Manteniment que desestima el recurs de reposició interposat per l'actora davant la resolució de data 24 de febrer de 2012 que imposa a l'actora una sanció de 200 euros per una presumpta infracció de la normativa de circulació, que s'até a dret. Imposo les costes processals a la part actora en la quantia màxima de 50 euros, atesa la naturalesa del present procediment.”

A la vista del contingut de la sentència recaiguda esmentada.

Fent ús de les atribucions conferides a Alcaldia per la Llei 7/85, de 20 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local, reformada per la *Ley 57/2003, de 16 de diciembre, de medidas para la modernización del gobierno local* i per la resta de disposicions legals, i d'acord amb les competències delegades per Resolució d'Alcaldia de data 14 de juny de 2011, a la Junta de Govern, PROPOSO:

Primer.- Donar-se per assabentada del contingut de la sentència núm. 87/2015, de 23 d'abril, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu 5 de Barcelona, en relació al recurs contenciós administratiu 460/2012-V contra la sanció de data 24 de febrer de 2012.

Segon.- Comunicar l'acord al Tribunal i al servei municipal corresponent per tal que, en el que calgui, procedeixi a la seva execució.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (5).